Η ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἐξ ἀποφάσεως ὁ κ. Σόμβουλος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κ. Χουρδάκης εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς ἀνόδου του ἐν τῇ ἀρχῇ μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ κυρίων μελημάτων του ἔθετο καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων διὰ νέων τοιούτων ἱκανωτέρων βεβαίως καὶ ἀμεροληπτοτέρων. Ἐὰν ὅντως ὁ κ. Χουρδάκης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μετ' ἐπιμονῆς, ὡς ἐνεργῶν, ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἐμφορῆται, δηλαδὴ νὰ ἀποπέμψῃ τοὺς ἀνικάνους καὶ μεροληπτικοὺς ὑπαλλήλους ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτοὺς δι' ἄλλων ἱκανωτέρων καὶ ἀμερολήπτων συγκεντρούντων πλείονα προσόντα, καὶ τοῦτο χάριν καὶ μόνον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ οὐχὶ δι' ἄλλον σκοπόν, εἶνε ἄξιος συγχαρητηρίων, διότι ἀναδείκνυται ἄνθρωπος μὲ θέλησιν μὴ ἐνδίδων μηδὲ ὑποχωρῶν εἰς τὰ προσκόμματα καὶ τὰς ἀντιδράσεις, αἵτινες ὡς εἰκὸς εἰς τοιαύτας περιστάσεις παρουσιάζονται. Ἀλλ' ἐὰν ὡς ἡ κοινὴ γνώμη εἴτε ἐσφαλμένως εἴτε βασίμως ἔχει σχηματισθῆ, ἡ ἀντικατάστασις αὕτη τῶν ὑπαλλήλων οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχει, εἰ μὴ μόνον καὶ μόνον ν' ἀπομακρύνῃ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας πάντας τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, ὧν τὸ φρόνημα δὲν συνταυτίζεται μὲ τὸ φρόνημα τῆς Κυβερνητικῆς λεγομένης πολιτικῆς μερίδος, ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Χουρδάκης νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀπορίαν μας καὶ τὴν λύπην μας διὰ τὴν τοιαύτην ἐνέργειάν του, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει χαρακτηρίζεται ἄδικος καὶ ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι κατὰ τὸ ἡμέτερον πολίτευμα δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόλυσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας. Ἀλλ' ἡ ἄνευ αἰτίας ἀπόλυσις εἶνε πρᾶξις αὐθαίρετος καὶ ἄδικος τείνουσα νὰ χαλαρώσῃ τὸν ζῆλον τῶν ὑπαλλήλων καὶ νὰ διαφθείρῃ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν, ὃν ὀφείλουσι νὰ ἐπιδείξωσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν, καὶ νὰ διαπλάσῃ χαρακτῆρας πειθηνίους εἰς τὰς ἀξιώσεις καὶ ἀπαιτήσεις τῆς πολιτικῆς ἐκείνης μερίδος εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ προϊστάμενοι. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον εἶνε λίαν ἐπιβλαβὲς καὶ ἐπικίνδυνον ὡς ἀπεδείχθη ἐν Ἑλλάδι δυστυχῶς, ὅπου ἡ ἑκάστοτε Κυβέρνησις ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας ἀντικαθιστᾷ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τῆς τέως Κυβερνήσεως διὰ νέων τοιούτων εὐνοουμένων τῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ Κυβερνήσεως. Διὰ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῶν ἀρχόντων, πολλὰ τὰ ἐπίζημια καὶ ἐπικίνδυνα διὰ τὸν τόπον ἀποτελέσματα γεννῶνται, τὰ κομματικὰ πάθη ὑποδαυλίζονται καὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπέρχονται αἱ συνέπειαι τῆς χαλαρώσεως τῆς ἐννόμου τάξεως. Ἐλέχθη ὅτι ἡ Κρητικὴ Πολιτεία διὰ τῆς συνετῆς καὶ δικαίας καὶ ἀμερολήπτου διοικήσεως ἠδύνατο νὰ δώσῃ μαθήματα εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος καλῆς διοικήσεως, ἀλλ' ἐὰν ἀληθεύσῃ ἡ ἐσχηματισμένη κοινὴ γνώμη, ὅπερ ἀπευχόμεθα, ὅτι ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας ὁ κ. Χουρδάκης προέβη εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς δικαιοδοσίας του, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἐπλανήθημεν πεποιθότες ὅτι ὁ κ. Χουρδάκης ἀνῆλθεν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μὲ πρόγραμμα δικαίας καὶ ἀμερολήπτου διοικήσεως, καὶ τοῦτο θ' ἀποδείξῃ ἡ ἐξέλεγξις καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐξέτασις περὶ τῶν αἰτίων τῆς γενομένης ἀντικαταστάσεως τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων, ἣν ὑπογρεούμεθα ὡς δημοσιογράφοι νὰ ἐνεργήσωμεν πρὸς διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ, καὶ χαρακτηρίσωμεν τὴν ἐνέργειαν τοῦ κ. Χουρδάκη ἐν προκειμένῳ καταλλήλως εἴτε δικαίαν καὶ ἐπαινετήν, εἴτε ἄδικον καὶ μεροληπτικήν. Διότι ἐφ' ὅσον δὲν ἐξακριβώσωμεν ὅτι διὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὑπαλλήλων Δημ. Ξανθουδάκη γραμματέως τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν, Ἐμμανουὴλ Σερβάκη ὑπογραμματέως τῆς αὐτῆς Εἰσαγγελίας, τῶν δικαστικῶν κλητήρων Ἡρακλέους Ἀνδρουλιδάκη καὶ Γεωργίου Τζιτζικάκη συγκεντρούντων ἅπαντα τὰ προσόντα τῆς ἱκανότητος καὶ ἀμεροληψίας, καὶ ἐπιδειξαμένων ἐπαινετὴν προθυμίαν καὶ ζῆλον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, τασσομένων δὲ εἰς ἀνωτέραν μοῖραν πρὸς τοὺς ἀντικαταστήσαντας αὐτούς, δὲν συντρέχει αἰτία τῆς δεδικαιολογημένη, θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀπελύθησαν διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς μὴ φρονοῦντες ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς προϊσταμένους των, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναποδράστως θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὸν κ. Χουρδάκην ἀρχηγὸν μερίδος κομματικῆς μετ' ἐπιμονῆς ἐπιδιώκοντα τὴν ἐξόντωσιν καὶ ἐκμηδένισιν τῆς ἀντιθέτου πολιτικῆς μερίδος δι' ἐνεργείας ἀδίκου ποιούμενος χρῆσιν τῆς ἐξουσίας του καὶ νὰ τὸν συγχαρῶμεν, διότι κατώρθωσε νὰ μιμηθῇ τοὺς ἐν Ἑλλάδι πολιτευομένους ὅταν ἀνέρχωνται ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. . . . . .

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ

Εἰς ἀξιέπαινον πρᾶξιν προέβη ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Διεθνῶν στρατευμάτων ἀποσύρας τὰς περὶ ὁπλοφορίας ἀδείας, ὅσας κατὰ καιροὺς ἐπὶ διαφόροις λόγοις καὶ προφάσεσιν εἶχον δώσει αἱ ἀρχαὶ εἰς πολλοὺς πολίτας. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς διέταξε πᾶσαν ὑφιστάμενην ἀρχὴν νὰ συλλέξῃ ἀπὸ τούτους τὰ ὅπλα παντὸς εἴδους, ἐκτὸς τῶν κυνηγετικῶν ἐνοειτκι, καὶ νὰ τὰ παραδώσωσιν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ὁρισθέντα ἀξιωματικὸν τοῦ διεθνοῦς στρατοῦ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ

Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι « ἡ φτώχια φέρνει τὴν γκρίνια». Ἡ πτώχια λοιπὸν ἡ ὁποία μαστίζει τὸν τόπον ἐπελθοῦσα, ὡς εἰκός, ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἔτους 1897 δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπιδράσῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν διατάρασιν τῆς τάξεως. Δὲν ἦτο βεβαίως ἡ ἀφετηρία καὶ ἡ αἰτία τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Θερίσσου μόνη ἡ οἰκονομικὴ καχεξία τοῦ τόπου· ὑπῆρξαν πολλὰ αἴτια, περὶ τῶν ὁποίων οὐ τοῦ παρόντος ἔργου νὰ ἐξετάσωμεν, ἀλλ' ὅμως ἡ πτώχια εὑροῦσα πρόσφορον τὸν καιρὸν συνετέλεσε καὶ αὕτη κατὰ πολὺ καὶ ἐπέρρωσε τὰ αἴτια τὰ ἐξωθήσαντα εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων ὡς ὑψίστη, [illegible] ζήτημα διὰ τὸν τόπον ἐκ πλάνης τῆς [illegible]τεως δὲν ἐθεωρήθη τοιοῦτον, καὶ συνεπῶς [illegible] ἐγένετο ἡ δέουσα ἀποτελεσματικὴ ἐνέργεια. Ἡ Κυβέρνησις ἀντί, ὡς ὤφειλε, μετὰ δραστηριότητος νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν λύσιν τοῦ ζωτικωτάτου τούτου ζητήματος, προέβη χλιαρῶς καὶ μετὰ ταχύτητος γελώνης, ὡσεὶ προϋκειτο περὶ ἐπουσιώδους ζητήματος, εἰς προκαταρκτικὴν ἐνέργειαν, διώρισεν ἐπιτροπὰς ἐπὶ ἐπιτροπῶν, ὑφ' ὧν ἐξελέγχθησαν καὶ ἐξηκριβώθησαν αἱ γενόμεναι ζημίαι, καὶ μετὰ ταῦτα θεωροῦσα ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν της ἔπαυσε πᾶσαν περαιτέρω ἐνέργειαν, ἐν ᾧ ὁ πτωχὸς κατεστραμμένος λαὸς ἀγωνιῶδῶς ἀνέμενε τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἵνα ἀνακουρισθῇ. Ἐξελιπάρησε τὴν Κυβέρνησιν δι' ἀναφορῶν, ἐφώναξεν, ἔκαμε παραστάσεις, ἔγραψεν ὁ τύπος, καὶ ἤλπισεν ὁ λαὸς ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ εἰσακουσθῶσιν αἱ παρακλήσεις του, πλὴν ματαία ἐλπίς! Ἀντὶ τοῦ ἀποτελέσματος ἐδίδοντο τυπικαὶ ὑποσχέσεις ὁτάκις ἐφώναζε, καὶ διὰ τῶν ὑποσχέσεων τούτων ἐλάμβανε θάρρος καὶ ἐλπίδας καὶ ἀνέμενε καὶ ἀναμένει εἰσέτι ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ τείνει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δεύτερος γόρδιος δεσμός, ἂν μὴ παραπεμφθῇ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον Καλένδας. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἡ Κυβέρνησις εἴτε διότι δὲν θεωρεῖ τὸ ζήτημα τοῦτο ὑψίστης σπουδαιότητος, εἴτε διότι ἀδυνατεῖ νὰ φέρῃ εἰς πέρας εἴτε δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον δὲν δύναται νὰ κόψῃ τὸν γόρδιον αὐτὸν δεσμόν, ἃς μᾶς ἐπιτρέψῃ ν' ἀποτανθῶμεν πρὸς τὰς Προστάτιδας Δυνάμεις καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὸ ἔλεος καὶ τὴν φιλανθρωπίαν Των ἵνα ὡς ἄλλος Μέγας Ἀλέξανδρος λύσῃ ἐπὶ τέλους τὸν γόρδιον αὐτὸν δεσμόν, ἀφ' οὗ δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ δὲν λείπει τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ καλὴ θέλησις. Δὲν ἔχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις κατενόησαν ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων κατέστη ἐκ τῶν ζωτικωτέρων τοῦ τόπου, διότι λαὸς ἐξελθὼν ἐκ τελείας καταστροφῆς ἔχει ἀνάγκην βοηθείας ὑλικ[illegible] καὶ ἡ βοήθεια αὕτη μόνον διὰ τῆς ἀποζημιώσεως δύναται νὰ δοθῇ καὶ ὅτι μετὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως πρωτίστως θέλει ἐπιληφθῇ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου περιλαμβανομένου εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν μεταρρυθμίσεων δι' ὧν ἐλπίζομεν ὅτι μέχρι τῆς συμπλη[illegible] ρώσεως τοῦ χρόνου τῆς Ἑνώσε[illegible] θέλομεν δ[illegible]σωσι ἐν σχετικῇ ἀνέσει.

Ἀλλ' εἴχομεν γράψει τὰ ἀνωτέρω, ὅτε ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐν Προξενικῷ Συμβουλίῳ παρόντων καὶ τῶν Συμβούλων τοῦ Ἡγεμόνος, οἱ κ.κ. Πρόξενοι ἐδήλωσαν ὅτι ἔλαβον ὡρισμένην ἀπόφασιν ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις των, καθ' ἣν ἐκ τῶν 2 ἑκατομ. καὶ 600 χιλ. δρ. τοῦ 3 ο)ο θὰ δοθῇ εἰς τοὺς ζημιωθέντας ξένους τὸ ἓν ἑκατομμύριον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Κρῆτας καὶ Ἕλληνας. Καὶ ἂν λάβομεν ὑπ' ὄψει ὅτι τῶν μὲν ξένων αἱ ζημίαι ἀνῆλθον κατὰ τας γενομένας ἐκτιμήσεις εἰς δύο ἑκατομμύρια, θὰ ἀναλογίσῃ αὐτοῖς ἐκ τῆς διανομῆς τοῦ ἑνὸς 50 ο)ο. Ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ἄρα τοῦ 1,600 χιλ. θὰ ἀναλογίσῃ εἰς τοὺς Κρῆτας καὶ Ἕλληνας 4 ο)ο μόνον γνωστοῦ ὄντος ὅτι αἱ ζημίαι τῶν τελευταίων ἀνέρχονται εἰς 35 περίπου ἑκατομμύρια. Οἱ κ. κ. Πρόξενοι ἐδήλωσαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ὑπολοίπου τούτου ἀμέσως ἢ νὰ περιμένῃ τὴν Βουλὴν ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ εἰσπράττουσα τὸν φόρον τοῦ 3 ο)ο διὰ τὰς ἀποζημιώσεις ἢ διὰ δημόσια ἄλλα ἔργα.

❖

ΟΛΙΓΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗΝ

Εἰς τὰς κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὕβρεις τῆς ἐν Ρεθύμνῃ ἐκδιδομένης «Ἀναγεννήσεως» θὰ ἀπαντήσωμεν προσεχῶς διὰ μακρῶν, ἀλλ' οὐχὶ δι' ὕβρεων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἁπλῆς ἀναγραφῆς τῶν τερατουργημάτων ἃ διέπραξαν, καὶ διαπράττουν, οἱ τὴν κεφαλὴν ἡμῶν ἐπιζητήσαντες μετὰ τοῦ ἀλησμονήτου ἐκείνου Δονκιχοτισμοῦ, ὅτε μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ τοὺς ἀνεχθῶμεν ἐζητήσαμεν νὰ ἀπαλλαγῶμεν τῆς ἀπαισίας Κλίκας των.

❖

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἐν ἄλλῃ στήλῃ γράφομεν τὰ περὶ δημ. ἐκλογῶν, αἵτινες ὡς γνωστὸν ὡρίσθησαν τὴν 1ην τοῦ προσεχοῦς μηνός. Ἀλλὰ ἡ σύντομος αὕτη προθεσμία γενομένη ἐν τοσούτῳ ἀνωμάλοις περιστάσεσι, δὲ ὑπαινίσσεται ἀμερόληπτον τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν. Ἔπειτα τοσαῦτα σημεῖα καὶ τοσαῦτα γεγονότα ἔλαβον χώραν ἐν τῷ μεταξύ, ὥστε πάνυ δικαίως καὶ εὐλόγως οὐ μόνον εἰ Μουστλμάνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ χριστιανοὶ σπουδαίας πολιτικῆς μερίδος ἐξαιτοῦνται τὴν ἀναβολὴν αὐτῶν. Ἡ ἐξαίρεσις τοῦ Μεχμὲτ Βέη ἀνδρὸς ὑπερόχου καὶ ἐγγραμμάτου δικαίως ἐκπλήσσει, αἱ πολλαὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι μεταθέσεις καὶ συγκεντρώσεις τῶν ἐκλογικῶν ἐδρῶν παρέχουσι τόσα δείγματα τῶν λεγομένων. Καὶ εἰ μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐν Προξενικῷ Συμβουλίῳ ὁ Σύμβουλος κ. Κατζουράκης ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὰ ἐπιχειρήματα τῶν τοιούτων συγκεντρώσεων καὶ μεταθέσεων, ἀλλὰ εἰ ἰσχυρισμοὶ πεμφελογενεῖς εὑρίσκονται ἔναντι τῶν χθὲς ἀκόμη γενομένων. Τὴν ἔδραν τοῦ ἐτέρου Γεωργιουπόλεως μετέθεσεν ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς Γεωργιουπόλεως τοῦ κέντρου τοῦ Δήμου εἰς Κουρνᾶ. Τὴν ἕδραν τοῦ Δήμου Ἀλικιανοῦ εἰς τὴν χαράδραν τῶν Βρυσῶν, καὶ περιοριζόμεθα εἰς τὰ δύο μόνον ταῦτα παραδείγματα. Ἐκ τοῦ μέρους τὸ ὅλον. Οἱ κ. κ. Γεν. Πρόξενοι ἔχουσι φωτισθῆ περὶ τοῦ ζητήματος. Ἐλτίζομεν δὲ ὅτι ἐν τῇ φιλοδικαιοσύνῃ των καὶ συνῳδὰ ταῖς περὶ ἀμερολήπτων ἐκλογῶν ὑποσχέσεσιν αὐτῶν δὲν θὰ ἀποτυθῶσιν πρὸ τῆς ἀπειλουμένης Κυβερνητικῆς κρίσεως, ἥτις καὶ ἂν ἐπέλθῃ, θὰ λυθῇ εὐχερέστερον τῆς ἐν Ἰταλίᾳ ἐσχάτως λαβούσης χώραν χωρὶς οὔτε ἡ χώρα νὰ κλονισθῇ οὔτε τὰ χρεώγραφα νὰ ξεπέσουν.

❖

ΑΠΟΛΥΣΙΣ Κ. ΠΑΤΕΡΑΚΗ

Ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως πρὸς ὅσα ἀνακριβέστατα ἐδημοσίευσεν ἡ ἐν Ρεθύμνῃ ἐκδιδομένη συνάδελφος «Ἀναγέννησις» ἐν τῷ 2ῳ φύλλῳ της, τῇ γνωρίζομεν ἐπισήμως ὅτι, ὁ μετὰ τόσης βιαιότητος ἐπετεθεὶς κατὰ τοῦ συμπαθεστάτου φίλου μας κ. Ἰωαν. Κ. Βουλγαρίδου διερμηνέως τοῦ ἐν Κρήτῃ Γεν. Ρωσσικοῦ Προξενείου, ἀνθυπασπιστὴς Πατεράκης ἀπελύθη τῆς τάξεως τῆς Κρ. Χωροφυλακῆς πρὸς μεγίστην εὐχαρίστησιν τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας.

❖

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΑΣ

Οἱ πολλοὶ τῶν Κρητῶν ἀναπολοῦσιν βεβαίως ἔτι ἐν τῇ μνήμῃ τὸν συμπαθῆ φιλέλληνα Ἀμερικανὸν Πρόξενον ἐν Κρήτῃ Στιλμαν, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἐξ εὐγενῶν εὐγενοῦς συζύγου του ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ οὗτος οἰκογενειακῶς εἶχε προτφύγει κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης κατὰ τὸ 1866, διετέλεσεν ὁ πολὺς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἀνταποκριτὴς ἀπὸ ὅλην τὴν Ἀνατολήν, καὶ ὅστις ἐπανειλημμένως ἐπεσκέφθη ἔκτοτε τὴν Νῆσόν μας, ἣν ἀληθῶς ἠγάπησε καὶ ὑπηρέτησεν ἐν ἡμέραις κρισίμοις.

Τὰ ἀπομνημονεύματα τοιούτου ἀνδρὸς εἶναι ἄξια ἀναγνώσεως παρὰ παντὸς Κρητός. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐν τῷ «Ν. Ἄστυ» τῶν Ἀθηνῶν δημοσίευσις αὐτῶν δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν ὡς ἐκ τῆς στενῆς κυκλοφορίας τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐν τῇ Νήσῳ μας, παραλαμβάνομεν αὐτὰ ἐκ τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος τὰ ὁποῖα δημοσιεύομεν ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τοῖς «Λευκοῖς Ὄρεσι».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ Α. Β. ΥΨ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ

Προχθὲς Σάββατον μ. μ. ἀνεχώρησεν διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς ἡ Α. Β. Ὑψηλ. ὁ Πρίγκηψ μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας ὅπως διέλθῃ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας τῶν ἑορτῶν. Συνοδεύεται δὲ ὑπὸ τῶν ὑπασπιστῶν Αὐτοῦ καὶ τοῦ ἰδιαιτέρου Γραμματέως Ἀ. Παπαδιαμαντοπούλου. Λέγεται ὅτι θὰ ἐνδιατρίψῃ εἰς Ἀθήνας ὑπὲρ τὸν μῆνα.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τοῦ Ρωσσικοῦ ὁ κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος ὅπου, ὡς γνωστὸν, εἶχε πρὸ 20 περίπου ἡμέραν μεταβῆ διὰ κατεπειγούσας ὑποθέσεις. Τὸν κ. Βενιζέλον ὑπεδέχθησαν πολλοὶ φίλοι του ἐν Σούδᾳ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καὶ κατ' εἶκον ἐν Χαλέπᾳ.

Διὰ τοῦ ἑτέρου ἀτμοπλοίου ἀφίκετο ὡσαύτως ὁ κ. Κ. Μάνος.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΑΝΘΥΠΑΣΤΙΣΤΟΥ

Ἐδημοσιεύθη διάταγμα εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δι' οὗ ὁ ἀνθυπασπιστὴς τῆς χωροφυλακῆς κ. Πατεράκης ἔλαβεν ἀόριστον ἄδειαν ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν ἄνευ ἀποδοχῶν ὡς τιμωρίαν δι' ἣν προσβολὴν ἐποίησεν οὗτος εἰς τὸν διερμηνέα τοῦ Ρωσσικοῦ Προξενείου κ. Ἰωαν. Βουλγαρίδην ἀπρεπῶς ἐκφρασθεὶς καὶ σύρας αὐτὸν εἰς τὸ κρατητήριον ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου. Καθ' ἃς ὅμως ἔχομεν πληροφορίας ὁ ἀνθυπασπιστὴς Πατεράκης δὲν θὰ ἐπανέλθῃ πλέον εἰς τὰς τάξεις τῆς χωροφυλακῆς.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Ἀρχηγεῖον καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι θέλει καταβληθῇ ἀμοιβὴ χιλίων πεντακοσίων —1500— δραχμῶν εἰς πάντα, ὅστις ἤθελε συντελέσει ἢ διευκολύνει τὴν σύλληψιν τοῦ γνωστοῦ Γεωργίου Γαλανάκη, καταζητουμένου ἐπὶ τῷ κατ' αὐτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν Χαλπᾶς τελεσθέντι ὑπ' αὐτοῦ σεβαρῷ τραυματισμῷ κατὰ Γόλλου στρατιώτου.

«Τὸ ὄνομα τοῦ ὑποδείξοντος τὸν καταζητούμενον Γαλανάκιν θέλει τηρηθῇ μυστικόν».

Ἐν Χανίοις 15 Δεκεμβρίου 1905

Ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου

Η ΠΑΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ

Εἶχεν ὡς γνωστὸν, συλληφθῆ διὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ Γάλλου στρατιώτου ὁ πρώην Δήμαρχος κ. Ν. Σκαμνάκης καὶ ἀφέθη ἐλεύθερος μὲ ἐγγύησιν 5 χιλ. φράγκων καταβληθέντων. Μετὰ τοῦτον συνελήφθη ὁ Νομάρχης Σφακίων κ. Γ. Γαλάνης ὅστις ἀπελύθη ὡσαύτως μὲ τὴν ἐγγύησιν ἴσου ποσοῦ. Κατόπιν συνελήφθη ὁ Νομάρχης Χανίων ἀπολυθεὶς καὶ οὗτος τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἄνευ ἐγγυήσεως ὑποχρεουμένης τῆς Κρητικῆς Πολιτείας νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ παθόντος Γάλλου στρατιώτου 18 χιλ. φράγκων . . . .

. . . . . ὡς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Νομάρχην κατὰ τὴν ἀπόλυσιν ὁ ἐπὶ τῶν ἀνακρίσεων ἐπιτετραμμένος Γάλλος ἀξιωματικός, ὅστις καὶ ἐβεβαίωσεν τὸν κ. Νομάρχην κατὰ τὰς πληροφορίας μας ὅτι τὰ πρακτικὰ τῶν ἀνακρίσεων θέλουσι μείνει παρ' ἑαυτῷ ἐσφραγισμένα. Ἡ διάδοσις ἄρα ὅτι καὶ ἄλλοι ἐμέλλον νὰ συλληφθῶσι δὲν ἔχει ὑπόστασιν.

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(Τοῦ Συντάκτου μας)

ΑΘΗΝΑΙ τῇ 13 Δεκεμβρίου

Εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν «Λευκῶν Ὀρέων» δὲν ἔχω νὰ μεταδώσω ἐκ τῆς πρωτευούσης τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου ἄξια λόγου γεγονότα, ἐπὶ τοῦ παρόντος. Τὰ πρὸ τῆς κυβερνητικῆς μεταβολῆς καὶ τὰ μετ' αὐτὴν λαβόντα χώραν εἶνε ἤδη γνωστὰ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Ἤδη ὑπολείπεται νὰ ἴδωμεν, ἂν ὁ κ. Γεωργιος Θεοτόκης, μετὰ τὴν 10ην Ἰανουαρίου, ὁπότε θέλουσιν ἐπαναληφθῆ αἱ ἐργασίαι τῆς βουλῆς, θὰ ὀυνηθῇ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ κυβερνητικόν του πρόγραμμα. Τοῦτο συνίσταται, κυρίως καὶ πρωτίστως, εἰς τὴν ψήφισιν δύο νομοσχεδίων· **τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς εὐρείας ἐκλογικῆς περιφερείας.**

Εἰς τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἡ Κυβέρνησις ἔχει σύμφωνον τὴν Κοινὴν γνώμην ἀφ' ἑνός, καὶ τὸν Τύπον ἀφ' ἑτέρου. Καὶ αὐτὴ δ' ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἀναγνωρίζουσα τὴν σπουδαιότητα τῶν νομοθετημάτων τούτων. θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θὰ συντρέξῃ τὸν κ. Θεοτόκην εἰς τὴν ψήφισιν αὐτῶν, παρὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ραλλη, ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως εἰ ε μὲν «προσκλογικόν», «δημοκοπικόν», ἀλλ' οὐχὶ καὶ «κοινοβουλευτικόν»! Τὸ νὰ κάμῃ ὁ κ. Ράλλης τὴν ἐπομένην τῆς πτώσεώς του ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν, τοιούτου εἴδους καταγγελίας, τὸ νὰ ὁμιλῇ δηλαδὴ περὶ κοινοβουλευτισμοῦ, ἐκείνος, τοῦ ὁποίου οἱ περὶ μοναρχίας γνῶμαι εἶνε ἀκόμη ἐναυλοι εἰς τὰς ἀκοὰς τόσων χιλιάδων ἑλλήνων, μόνον τὴν γενικὴν θυμηδίαν ἦτο δυνατὸν νὰ κινήσῃ. Ἡ κοινὴ δὲ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε τόσον εἶχεν ἠλεκτρίσει ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ κ. Δημ. Ράλλης, ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῶν θεσμῶν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν καὶ ζητωκραυγάζων ἐν τῇ βουλῇ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, ὑπὲρ τοῦ συντάγματος—ἡ κοινὴ γνώμη, κατανοήσασα ἤδη τὸ παλίμβουλον καὶ ἀνερμάτιστον τοῦ ἀνδρὸς, εὐλόγως ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἀπ' αὐτοῦ· τοὐναντίον δὲ περιέβαλε τὸν κ. Θεοτόκην μὲ συμπάθειαν πολλὴν, εὐθὺς ὡς ἀντελήφθη αὐτὸν ἱστάμενον εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς του· ἐκεῖ, ὅπου ἵστατο πάντοτε καὶ ὁ μέγας πολιτικὸς, τὸν ὁποῖον διεδέχθη εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματος.

Τὰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις συμπαθείας τῆς Κοινῆς γνώμης εἴπερ τις ἄλλος ἀντελήφθη ὁ κ. Θεοτόκης. Καὶ τοῦτο κυρίως εἶνε, ὅπερ παρέχει εἰς αὐτὸν τὸ θαρρος νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ψήφισιν τῶν νομοσχεδίων, περὶ ὧν ὡμίλησα ἀνωτέρω. Τῷ ὄντι δὲ ἡ εὔρυνσις τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας, χαλαρώνουσα ἀρκούντως τοὺς δεσμοὺς μεταξὺ ἐκλογέως καὶ βουλευτοῦ, καθιστᾷ ἑαυτὸν μᾶλλον ἀνεξάρτητον ἐκείνου· καὶ ἑπομένως